

De grote carrièreswitch

Ze droomden altijd van een eigen zaak, een eigen idee. Maar dat was niet wat het leven voor hen in petto had. Tot ze zelf de touwtjes in handen namen. En gewoon sprongen. Vijf vrouwen over het idee, de stap, de risico's en de vrouwelijke manier van ondernemen.

Tekst Thalisa Devos
Foto's Marco Mertens

‘Hoe dan ook, je komt jezelf altijd tegen’

Annick Cuvelier

- **Annick Cuvelier (43)**
- **Van de marketing- en eventsector naar de rust van de yogawereld met Yoganic Moves.**

‘Ik groeide op een boerderij in Poperinge op. We moesten hard werken, maar zouden dan wel een ferme duw in de rug krijgen: mijn vader waakte erover dat zijn dochters een zaak zouden hebben. Tot hij op mijn 21ste verongelukte op de boerderij. Mijn wereld stortte ineen. Ik zou het alleen moeten doen. Ik heb negen jaar heel hard gewerkt voor een multinational in Brussel. Tot ik de vraag niet meer kon negeren of dit het was wat ik voor de rest van mijn leven zou doen. Na heel lang beraad hebben mijn zus en ik in 2003 onze job opgezegd. Om na te denken over wat we zouden gaan doen. Een reis naar Thailand bracht ons op het idee om een bed and breakfast op te starten. Zo zijn we in de horeca gerold. Tot daar mijn eerste carrièreswitch.’

‘Ik ben altijd angstig en onzeker geweest. Naar de buitenwereld leek dat helemaal niet zo. Mijn onzekerheid verborg ik met enthousiasme. Mijn perfectionisme maakte me heel plichtbewust en gedreven. Ik werkte elke dag alsof mijn leven ervan afhing. Van de horeca ging ik naar de evenementensector. Tot ik voelde dat een burn-out me besloep. Het was een vriendin die me dé schop verkocht. De enige richting die ik uit kon, was op reis. Terug naar Thailand. Om mijn angsten onder ogen te zien en inspiratie op te doen.’

‘De bedoeling was zes weken te reizen. Alleen. Het zijn vijf maanden geworden. Ik kreeg helemaal geen antwoord op

mijn zoekvragen. Dus ben ik aan yoga beginnen te doen. Ik deed het om te ontspannen, maar tegelijkertijd deed ik aan zelfreflectie en schreef ik veel. Ik heb een Thaise leraar aangeklampt en gevraagd samen een cursus te organiseren in België. Zonder het te beseffen had ik mijn droom gevonden. Ik zou yoga geven en yogareizen organiseren. Maar er waren al zo veel mensen op dat idee gekomen. Daarom bied ik een volledige retreat aan. Een all-inreis naar Thailand, India, Bali, Turkije of Frankrijk, waarbij yoga gecombineerd wordt met wandelen en fietsen, gezond eten en relaxen. Een reis waarbij de volledige filosofie van yoga aan bod komt. Het is in die filosofie dat ik mezelf heb teruggevonden. Dat ik mezelf heb geaccepteerd. Yoga is een proces van doorzetten, vertrouwen en aanvaarding. Sommige dingen gaan zoals je wilt, andere niet. Net zoals in het leven. Hoe dan ook, je komt jezelf altijd tegen.’

‘Momenteel kan ik nog niet leven van mijn droom. Ik geef les en heb veel gespaard. Ik ben rotsvast van plan mijn droom te blijven najagen. Het werkt inspirerend om te doen wat je graag doet. Babystapjes zijn belangrijk. Geloof in je project, voor tweehonderd procent, anders kun je er maar beter mee stoppen. Dat wil niet zeggen dat het einde van de ladder altijd in zicht moet zijn. Elke dag verandert er zo veel. Leer je nog zo veel bij en moet je dikwijls een gebroken trede over. Daarom is het zo belangrijk je te omringen met de mensen die je motiveren, maar ook kritisch te zijn. En diegene die je liever klein houden gewoon los te laten.’

www.yoganicmoves.com